

אשר צפנת ליראיך. הואיל וגנוז בתוכך, אין בו חלק לעולם הזה שאני רוצה לברא, אלא בעולם הבא. ועוד, שעל שטובך גנוז בתוכך, יטבעו שערי ההיכל, זהו שפתיב (איכה ב) טבעו בארץ שעריה. ועוד, שח' פגגדך, וכשתתחברו יחד הנה ח"ט, ועל פן האותיות הללו לא רשומות בפשטים הקדושים. מיד יצאה מלפניו.

נבנסה האות ז'. אמרה לו: רבון העולם, נוח לפניך לברא בי את העולם, שבי שומרים בניה את השבת, שפתיב (שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו. אמר לה: לא אברא בך את העולם, שפך יש קרב, וחרב שנונה, ורמח של קרב כמו שלנזן. מיד יצאה מלפניו.

נבנסה האות ו'. אמרה לפניו: רבון העולם, נוח לפניך לברא בי את העולם, שאני אות משמך. אמר לה: וא"ו, את וה' די לכם שאתן אותיות של שמי, שאתן בסוד של שמי וחקוקות וגלופות בשמי, ולא אברא בכן את העולם.

נבנסה האות ד' והאות ג', אמרו אף בך. אמר אף להן: די לכן להיות זו עם זו, שהרי העניינים לא יתבטלו מן העולם, וצריכים לגמל עמהם חסד. דל"ת הוא העניי (דל), גימל גומלת לה חסד. אל תפרדו זו מזו, ודי לכן לזון זו את זו.

נבנסה האות ב'. אמרה לו: רבון העולם, נוח לפניך לברא בי את העולם, שבי מברכים אותך למעלה ולמטה. אמר לה

הקדוש-ברוך-הוא: הרי ודאי שפך אברא את העולם, ואת תהיי הראשית לברא את העולם. עמדה האות א' ולא נבנסה. אמר לה הקדוש-ברוך-הוא: אל"ף אל"ף, למה אינך נבנסת לפני כשאר כל האותיות? אמרה לפניו: רבון העולם, משום שראיתי שכל האותיות יצאו מלפניך בלי

טבעו בארץ שעריה. ותו דז' לקבלך וכד תתחברון פחדא הא ז' ט, ועל דא אתון אליון לא רשימין בשבטין קדישין. מיד נפקת מקמיה.

עאלת את א אמרה ליה, רבון עלמא, ניהא קמך למברי בי עלמא, דבי נטרין בניה שבת דכתיב, (שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו. אמר לה לא אברי בך עלמא דאנת אית בך קרבא וחרבא דשנא ורומחא דקרבא כגוונא דנו"ן. מיד נפקת מקמיה.

עאלת את א אמרה קמיה רבון עלמא, ניהא קמך למברי בי עלמא, דאנא את משמך. אמר לה ואו אנת וד' די לכון דאתון אתון דשמי דאתון ברזא דשמי וחקיקין וגליפין בשמי ולא אברי בכו עלמא.

עאלת את ד ואת ג אמרו אוף הכי. אמר אוף לון די לכון למיהוי דא עם דא דהא מספנין לא יתבטלון מן עלמא וצריכין לגמול עמהון טיבו. דל"ת איהו מספנא, גימ"ל גמול לה טיבו, לא תתפרשון דא מן דא ודי לכון למיזן דא לדין.

עאלת את ב אמרה ליה, רבון עלמא, ניהא קמך למברי בי עלמא, דבי מברכאן לך לעילא ותתא. אמר לה קדשא בריך הוא, הא ודאי בך אברי עלמא ואת תהא שירותא למברי עלמא.

קיימא את א לא עאלת. אמר לה קדשא בריך הוא אל"ף אל"ף למה לית אנת עאלת קמאי כשאר כל אתון. אמרה קמיה